

תת"ע 12483/11/15 - מדינת ישראל נגד ג'ון חנא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12483-11-15 מדינת ישראל נ' חנא ג'ון
בפני כבוד השופטת רוני פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ון חנא

הנאשם

הכרעת דין

1. בתיק זה, הועמד הנאשם לדין על עבירה של נהיגה במהירות של 135 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

2. על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 30/9/15 בשעה 00:35, נהג הנאשם ברכב מספר 16-257-75, בכביש מספר 70 לכיוון דרום במהירות של 135 קמ"ש, בה בעת שהמהירות המירבית המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

3. הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר בעובדות כתב האישום, אם כי לא בנהיגה והוסיף כהאי לי שנא: "כופרים בתקינות ובאמינות וכופרים בקיומם של תנאים מקדמיים לאכיפה".

4. נוכח כפירתו של הנאשם כאמור, נקבע התיק לשמיעת ראיות.

מטעם המאשימה הובאו לעדות המתנדבת לראיות בושארי, אשר ערכה מזכר (ת/1) ועורך הדו"ח רס"ב דני נבואני, שמלבד ההזמנה לדין שערך (ת/2), ערך גם זיכרון דברים להפעלת מכשיר הדבורה שבאמצעותו בוצעה האכיפה נשוא תיק זה (ת/3).

עורך הדו"ח, ייקרא להלן: "השוטר" או "עד התביעה".

בנוסף לראיות אלה, הגישה המאשימה שתי תעודות עובד ציבור; האחת, לעניין ביצוע ביקורת תקופתית שנערכה במכשיר הדבורה (ת/4) והשנייה לעניין בדיקת כיוול תקופתית שהמכשיר עבר (ת/5). עוד הוגשה תעודת הסמכה מטעם הרשות הלאומית להסמכת מעבדות אודות מתן הסמכה למעבדת מכשור אכיפה של אגף התנועה במשטרת ישראל (ת/6).

5. מטעם הנאשם לא הובאו ראיות והוא עצמו בחר שלא להעיד.

ב"כ הנאשם, מעבר לסיכום טענותיו בעל פה בבית המשפט, הגיש לבית המשפט טיעונים נוספים בכתב, זאת בנוסף לאסופת פסקי דין שנמסרה על ידו.

הסניגור המלומד טען, בין היתר, כי המשקל שעל בית המשפט לייחס לבדיקה התקופתית הוא אפסי וכי תעודת ההסמכה אינה בבחינת רשומה מוסדית ואף לא הוכחו התנאים העובדתיים להגשתה. לדידו של ב"כ הנאשם, וזו בעצם טענתו העיקרית, המאשימה לא הוכיחה את אמינותו של מכשיר הדבורה (בו נמדדה המהירות), לא בתיק זה ולא בכלל וכי לא נוצרה למעשה מסה קריטית של פסקי דין שיש בה כדי לבסס את אמינות המכשיר.

6. עוד נטען, תוך הפנייה לפסק דין פסטרנק של כב' השופט ס. ג'ובראן (רע"פ 151/12 יצחק פסטרנק נ' מ"י (27/5/13)) כי נדרש "שמכון התקנים פיזית יטיל את מרותו על מכשיר זה והוראותיו ובדיקותיו" אך זה לא נעשה.

במסגרת השלמת סיכומיו, הוסיף הסניגור כי אף לא הוכחה **זהותו** של רכב הנאשם כמי שביצע את העבירה וכמי שנקלט במכשיר הדבורה.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את העדים שהופיעו בפניי ולאחר שעיינתי בראיות הנוספות שהוגשו ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולפסיקה אליה הפנו, שוכנעתי לקבוע כי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעל לכל ספק סביר וכי מדובר במדידה אמינה של המהירות שיש בה כדי לבסס את הרשעתו של הנאשם.

8. כבר עתה יצוין, כי נוכח התרשמותי מעדותו של השוטר, עורך הדו"ח, מצאתי לקבוע כי מדובר בעד אמין ומקצועי המיומן ומוסמך להפעיל את מכשיר הדבורה וכי עדותו, יחד עם המסמכים שערך, יש בה כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר כי היה זה רכב הנאשם שנמדד נוסע במהירות המיוחסת לו בכתב האישום, כי לא קיים כל ספק בזיהוי וכי כל תנאי ההפעלה המקדמיים מולאו כדבעי ולהלן אסביר.

יוטעם ויודגש כי בקובעי זאת לא נעלמה מעיניי העובדה כי בנוגע למרבית רכיבי האכיפה והמדידה עדותו של השוטר היא למעשה עדות יחידה במשפט פלילי ומשכך, הזהרתי את עצמי ובחנתי את עדותו בוחן היטב, עד שלבסוף שוכנעתי כי עדות זו על כל חלקיה משקפת לאמיתן את נסיבות ביצוע העבירה ואת ההתרחשות עובר לה, במהלך האכיפה ולאחר ביצוע העבירה.

9. מעדותו של השוטר ומעיון בהזמנה לדין ובזיכרון הדברים להפעלת הדבורה, עולה כי רכבו של הנאשם נמדד וננעל במהירות של 140 קמ"ש כשהוא נוסע מכיוון צפון לכיוון דרום בכביש מספר 70 בין קילומטר 51 לבין קילומטר 50 של הכביש. המדידה בוצעה, כשניידת המשטרה בה נהג השוטר הייתה אף היא במצב נייד בכיוון תנועת רכב הנאשם, באמצעות האנטנה הקדמית וכאשר במהלך מדידת רכב המטרה (רכב הנאשם) ובמהלך נעילתו נשמע צליל בודד רצוף.

השוטר ציין עוד, כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו בקילומטר ה-49 של כביש 70, כי רכב הנאשם היה בודד בכיוון תנועתו בשדה הראייה שבו ניתן להבחין בכביש, בשולי הדרך ובצדי הדרך וכי בעת המדידה פעלה "תאורת דרך". עוד צויין, כי לא קיימת מסילת ברזל בסמוך לכביש וכי תוואי הדרך הוא מישורי.

10. המתנדבת אשר נסעה עם השוטר בניידת (ליאת בושארי) ציינה במזכר שערכה כי ישבה בכיסא הימני קדמי בניידת וכי נסעו אחרי רכב הנאשם אשר היה בודד בכיוון נסיעתו, ראתה שהשוטר "נעל אותו" במהירות 140 קמ"ש וכי עצר את הרכב מיד.

בחקירתה הנגדית בבית המשפט העידה המתנדבת, לעניין היותו של הרכב בודד, כי ראתה "רק אורות של רכב אחד" (אף שלא ידעה לומר לאיזה מרחק יכולה הייתה לראות). עדותה של המתנדבת, יש בה לכל הפחות כדי לחזק את עדותו של השוטר לעניין היותו של רכב הנאשם בודד בשדה הראייה שעמד לרשותם.

11. כאמור, עדותו של השוטר הייתה מהימנה ומפורטת וכך גם הדו"ח שערך יחד עם זיכרון הדברים. מעדותו של השוטר עולה כי כל התנאים המקדמיים לאכיפה קויימו ובוצעו על ידו וכי ביצע בדיקת תקינות של מכשיר הדבורה, הן בתחילת המשמרת והן בסיומה, כנדרש.

השוטר הוא מפעיל מוסמך של מכשיר הדבורה החל מחודש ספטמבר 2008 (ראה סעיף 11 לזכ"ד ת/3) ומעדותו בפניי עלה כי מדובר בשוטר מקצועי אשר מעורה היטב בהפעלת המכשיר ובנהלי ההפעלה שלו.

12. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר רבות בכל הנוגע לשאלת הזיהוי של רכב הנאשם כמי שהפעיל את

המדידה ונקלט בדבורה. תשובותיו של השוטר בעניין זה לא הותירו כל מקום לספק כי היה זה רכבו של הנאשם שנקלט, שעה שמדובר ברכב בודד, אשר אגב קליטתו נשמע צליל בודד רצוף ממכשיר הדבורה. עובדה זו יחד עם עדותם של השוטר ושל המתנדבת, כי לא נראה כל רכב אחר בטווח ראייתם, יש בה משום הוכחה לעניין זיהויו של הרכב.

ודוק - אין בעובדה כי לא נרשם במפורש מה הוא שדה הראייה שהיה לשוטר, מה רוחב השוליים או מה תוואי הדרך במרחק של 50 מטר משני צידי הכביש כדי לפגוע באמינות המדידה או בשאלת זיהויו של רכב הנאשם. לא זו אף זו, העובדה שלא סימן השוטר אם ירד גשם אם לאו, אין בה כדי לפגוע במקצועיותו ובאמינותו.

13. בתת"ע 9156-03-11 (תעבורה באר שבע), מ"י נ' אמיתי בוחריס, קבע כב' השופט אלון אופיר (הוא המותב אשר נתן את הכרעת הדין אף בעניין "ציטרין" על כל הקביעות שבה לעניין אופן ותנאי הפעלת מכשיר הדבורה, כללים אותם אימצה המשטרה), כי "בחלק מהמקרים מציינים השוטרים במפורש כי 'נשמע צליל דופלר יחיד' ובמצב כזה, ניתן לקבוע כי המכשיר חש כלי רכב אחד בלבד. קביעה זו אפשרית מאחר ובמסגרת הפעלת המכשיר בתנאי כביש הכוללים יותר מרכב אחד, ישמע צליל דופלר נוסף ובמצב כזה, המדידה לא תהיה תקינה". ובהמשך, "ראוי להבהיר כי המדינה אינה חייבת להוכיח כי הרכב הנמדד היה בודד רק באמצעות תיאור השטח וסביבתו. אפשרות ההוכחה באמצעות צליל דופלר התפתחה בפסיקה לאחר ההחלטה בפרשת "ציטרין" והיום המדובר בדרך הוכחה לגיטימית של התביעה כי הרכב הנמדד היה בודד גם ללא תיאור מפורט של השטח" (ההדגשות לא במקור).

14. הנה כי כן, בענייננו העיד השוטר, ברחל בתך הקטנה, כי היה צליל בודד אחד (עמ' 8 לפרוטוקול הדין מיום 27/3/17 שורה 7 וסעיף 5(ד) לזכ"ד ת/3), משמע שהיה זה רכבו של הנאשם, רכב בודד ויחיד שנקלט באמצעות מכשיר הדבורה.

כל טענה אחרת שמעלה הנאשם בעניין זה, דינה להידחות.

15. כאן יצוין כאמור, ואף למעלה מן הצורך, כי הנאשם בחר שלא להעיד מטעם ההגנה. הלכה פסוקה היא, כי הימנעותו של הנאשם מלהעיד, מחזקת את הראיות נגדו ופועלת לחובתו. בענייננו, נסעו עם הנאשם נוסעים נוספים ואף הם לא הובאו לעדות מטעמו.

הנאשם, שבמעמד רישום הדו"ח לא הכחיש את המיוחס לו אלא להיפך ("היינו בחתונה, חוזרים הביתה לא שמת לי לב למהירות"), לא סיפק למעשה כל גרסה או טענה כי רכבו לא היה רכב בודד עובר לעצירתו על ידי השוטר, כך שגרסתו של השוטר שנתמכת על ידי המתנדבת ועל ידי האותות של מכשיר הדבורה נותרה איתנה ומבססת את עובדות כתב האישום מעל לכל ספק סביר.

16. אשר לתקינותו של מכשיר הדבורה הספציפי, הונחו בפניי כאמור, תע"צ בדיקה תקופתית ותע"צ

בדיקת כיוול, אשר יחד עם הבדיקות שביצע השוטר בתחילת המשמרת ועם סיומה (כפי שתיעד בזכ"ד ת/3) יש בהן כדי להוכיח כי המדידה בוצעה במכשיר תקין.

די באמור כדי להביא לדחיית הטענה לעניין תקינות הבדיקה וקיום תנאיה המקדמיים. בכגון דא, טענות הסניגור לעניין אי פירוט הבדיקות שנעשה בת/4 היא בבחינת טענה בעלמא שדינה להידחות.

17. הוא הדין בנוגע לטענה הכללית יותר שהעלה הסניגור המלומד לעניין אמינותו של מכשיר הדבורה. לפי הסניגור, טרם נוצרה מסה קריטית שיש בה כדי לבסס אמינות המכשיר וגם העובדה, לדידו, שלא קוימו תנאי פסק הדין בעניין פסטרנק בדבר הכפפת המכשיר ובדיקותיו למכון התקנים, אף היא מראה שלא הוכחה אמינותו ולמצער, תקינותו של המכשיר.

ב"כ הנאשם סבור כי תעודת ההסמכה שהוגשה (ת/6) אינה בבחינת רשומה מוסדית כמשמעותו של מונח זה בסעיפים 35-36 לפקודת הראיות, מה עוד שהתשתית העובדתית של אותו מסמך לא הוכחה. משכך, התעודה אינה יכולה להיות מוגשת לתיק ואינה יכולה לשמש כראייה.

מצאתי לדחות טענות אלה של ב"כ הנאשם.

18. כאמור, בפרשת "ציטרין" (תיק תעבורה 5729/08 באר שבע) בחן בית המשפט לתעבורה, תוך שמיעת מומחים לדבר, את אמינותו של מכשיר הדבורה וקבע כללים לצורך הפעלתו, "כדי שניתן יהיה בכפוף למילוי כללים אלו, להישען על תוצאות שמנפיק המכשיר כתוצאות אמינות ומדוייקות להליך הפלילי" (פס"ד בוחריס הנ"ל).

כללים אלה שקבע בית המשפט אומצו על ידי המשטרה שהתאימה את עבודת השוטרים בשטח ושילבה אותם עם נהליה.

מלבד הדיון המעמיק בעניין ציטרין, לא נדרשו הערכאות הגבוהות יותר להכריע בשאלה זו,

תוך שמיעת מומחים, ופסקי הדין שניתנו בשאלה זו, גם על ידי בתי המשפט המחוזיים, הגיעו למסקנות ולקביעות שונות כשחלקם אף קבעו כי לא נוצרה מסה קריטית של פסיקה שיש בה כדי לבסס את אמינות מכשיר הדבורה (ראה עפ"ת 32702-10-12, אלון זלוף נ' מ"י (20/10/13)).

19. עם כל הכבוד, דעתי שונה, שכן אני סבורה כי שילוב הקביעות בפסק דין ציטרין, עליו לא הוגש ערעור, יחד עם הקביעות בפסק הדין בעניין פסטרנק, יש בהם כדי להבטיח, עד לקביעה אחרת של בית המשפט העליון, את אמינות מכשיר הדבורה ולספק הוכחה לאמינות התוצאות שנמדדות על ידו, כל עוד עמדה

התביעה בהוכחת תקינות של המכשיר נשוא המדידה.

מסקנתי זו עומדת גם אם תאמר שהפסיקה הענפה שניתנה עד היום בנושא מכשיר הדבורה, אינה בבחינת "מסה קריטית". להלן אסביר במה דברים אמורים.

20. בפסק דין פסטרנק, קובע בית המשפט בכל הנוגע למכשירי אכיפה חדשים שרוכשות רשויות האכיפה, כי "מכשירים חדשים משמעותם לרוב מדידה מהימנה ומדויקת יותר. אולם, אין זה אומר כי לא חלה החובה על בתי המשפט לוודא כי רשויות האכיפה משתמשות במכשירים אלה באופן שמבטיח מדידות מהימנות ומדויקות" (סעיף 16 לפסק הדין).

תוך הפניה לפסק דין דרייזין (רע"פ 7093/10 מ"י נ' דרייזין (1.7.12)), ממשיך בית המשפט העליון וקובע, כי "מקום בו מתוחזק המכשיר על פי תקן קבוע, אין צורך להוכיח בכל הליך פרטני את מהימנותו של המכשיר, ודי בהוכחת תקינותו של המכשיר הספציפי ששימש ביום האירוע באמצעות הגשת תעודת עובד ציבור. ברי, כי אין בכך כדי לקבוע שלא ניתן, בתקיפה עקיפה, לבחון סבירותו של התקן עצמו שנקבע, ובית המשפט יידרש, מפעם לפעם, לבחון האם התקנים שנקבעו למכשירי מדידה שונים עומדים ברף החמור הנדרש לשם הוכחת קיומה של עבירה פלילית" (סעיף 20 לפסק הדין).

21. לעניין הדבורה, ממשיך בית המשפט העליון וקובע: "לפיכך, לכאורה, נראה כי לטובת הדיון לגופו של עניין בנוגע למהימנות מכשיר ה'דבורה', ניתן לתקוף בתקיפה עקיפה את תקינות המכשיר ובמקרה האמור, על המשיבה להציג תעודת עובד ציבור לגבי תקינות המכשיר..." (סעיף 21 לפסק הדין) (ההדגשות - לא במקור).

22. נחזור לענייננו; המאשימה הניחה בפניי שתי תעודות עובד ציבור, הן לעניין בדיקת כיוול, והן לעניין ביקורת תקופתית. עורכי התע"צ לא נדרשו להעיד ומשכך יש לקבל את האמור בהן ולקבוע כי מכשיר הדבורה הספציפי היה תקין ומכיל.

23. נשאלת השאלה האם יש לראות במעבדת מכשור אכיפה של המשטרה כמעבדה מוסמכת (עובדה שלדידו של הסיניגור לא הוכחה בשים לב לפגמים הראייתיים של ת/6).

התשובה לשאלה זו היא חיובית.

על פי ת/6, ניתנה למעבדה האמורה תעודת הסמכה לראשונה בתאריך 17.4.13. תעודה זו הייתה בתוקף גם בזמנים הרלוונטיים לביצוע הבדיקות נשוא תיק זה (20.7.15), כפי שעולה מתעודת ההסמכה ת/6. אי לכך, עסקינן במעבדה מוסמכת המורשית לבצע את הבדיקות ואשר עומדת בדרישות התקנים בדבר כשירות מקצועית ותפעול מערכת ניהול איכות בעלת הכרה בינלאומית.

דרישות אלה הן הכרחיות למתן תוצאות אמינות.

24. קביעה זו יחד עם בחינת מכשיר הדבורה על ידי בית המשפט בעניין "ציטרין", בשים לב לעדותו של המומחה, המהנדס יצחק בן הרואה, יש בה לדידי כדי לספק הוכחה מעל לכל ספק בדבר אמינות ואמיתות התוצאות שסיפק מכשיר הדבורה בענייננו.

25. כאן יצוין, כי לא מצאתי ממש בטענות ההגנה לעניין קבילותה של תעודת ההסמכה ת/6 וזאת גם לאחר שנתתי דעתי לפסק הדין בעניין **סעאידה נ' מ"י** שצורף על ידי הסניגור.

על פניו, נראה כי ת/6, הוא עותק אותנטי של תעודת הסמכה אשר הפיקה הרשות הלאומית להסמכת מעבדות. תעודה זו חתומה על ידי מנכ"ל הרשות. זו היא תעודה אשר הרשות נוהגת במהלך ניהולה הרגיל להנפיק לעניין הסמכת מעבדות, כפי שגם עולה משמה והגדרת תפקידה של הרשות (ראה גם אתר אינטרנט של הרשות לעניין הקמתה וייעודה). משכך, לא נראה כי נדרש להוכיח תשתית עובדתית בטרם קבלת התעודה ובלבד, כמובן, שאין טענה לעניין האותנטיות של המסמך.

השורה התחתונה היא שיש לקבל את תעודת ההסמכה כראייה לאמיתות תוכנה.

סוף דבר

26. שוכנעתי בסופו של יום, כי מדידת המהירות בוצעה כדיון, על ידי מפעיל מוסמך, וכי הרכב שנקלט הוא רכבו של הנאשם אשר היה בודד בכיוון נסיעתו. שוכנעתי גם כי במכשיר בוצעו כל הבדיקות להבטחת תקינותו, הן בתחילת המשמרת והן עם סיומה וכי גם הבדיקות התקופתיות שעבר המכשיר נמצאו תקינות.

מהמהירות שנמדדה הוריד המפעיל 5 קמ"ש כמתחייב, וייחס לנאשם מהירות של 135 קמ"ש. גם בכך מילא השוטר אחר דרישות ההפעלה.

עדותו של השוטר לא נסתרה. מאידך, הנאשם לא העיד, וגם לא הכחיש את ביצוע העבירה ואת המהירות שיוחסה לו ואשר הוצגה לעיניו על צג המכשיר.

27. העולה מהמקובץ הוא שאני קובעת שעובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעבר לכל ספק סביר ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

28. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש בפניי ליום 3.10.17 בשעה 09:40.

ניתנה היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם